

තනතුරේ දැකගත් අත නාගයේ ලංකාව පැමිණි රුපවාහිනිය ක්‍රම-ක්‍රමයෙන් ගම්බද ප්‍රදේශ ආක්‍රමණය කර සහමුලින්ම පාහේ යටත් කර ගත්තේ අසූවේ දශකය ද ගෙවෙමින් පවතිනදී ය. එතෙක් ගම්බද වැසියන් හේ ප්‍රධාන විනෝදකර්ම කාර්යය වූයේ ගුවන් විදුලියට සවන් දීමයි.

කුමරු දිවියේ සිට මට නිවසේදී ගුවන් විදුලියට සවන් දීමේ වාසනාව උදවුයේ මා සිටිවැනි ශ්‍රේණියේ ඉගෙනුම ලබමින් සිටි වසරේ අවසාන කාලයේදී ය. මෙසේ අප නිවසට ඒ ගුවන් විදුලි යන්ත්‍ර රාජ්‍යය වැඩම කරවීමට ආසන්නව හේතු වූයේ ඒ වසරේ මුල් කාලයේ, එනම් 1971 දී අප්‍රියමේ මාසයේ හටගත් කළබල සමයේ විවිධ ප්‍රචාරක දැනගැනීමට අපට අල්ලපු ගෞරවයට යන්නට සිදුවීම විය යුතුය. අපේ තාත්තා, බාප්පා හේ මාර්ගයෙන් මිලට ගත්තේ පාවිච්චි කරන ලද ට්‍රාන්සිස-ටර් ටේඩියෝවකි. එහි මධ්‍යම තරංග මෙන්ම කෙටි තරංග විකාශයන් ග්‍රහණය කිරීමේ පහසුකම් තිබුණි. මේ ගුවන් විදුලි යන්ත්‍රය පණ ගැන්වූයේ විලේ කෝෂ වෙතට දන්නා විචිතයයන් කියනවානම් ටේරි බැටරිවලිනි.

මේ වන විට පෙර කී කළබල තත්වය අවසන් වී තිබුණු බැවින් අපේ ගුවන් විදුලි යන්ත්‍ර රාජ්‍යයෙන් හැසිරී තිබේදැන නොවී විවිධ විනෝදකර්ම වැඩ සටහන් සහ ගීත අසන්නට අපට ඉඩ ලැබුණි. එතෙක් ඒ අපේ තාත්තා විසින් පණවන ලද විවිධාකාරයේ ගීති, රිති, කෝන්දේසි මාලාවකට යටත් ව ය. පාසලේ සේවය නිමවා තාත්තා නිවසට එන්නේ සවස තුනමාරට පමණය. ආහාර ගැනීමෙන් පසු මද වේලාවක් නිද ගැනීම ඔහුගේ සිරිත විය. ඒ කාලය තුල ගුවන් විදුලිය ඇසීම නඩා, ඉතා පහත් හඩින් මිස කතාබස් කිරීමද අපට තහනම් විය. කිසි ප්‍රශ්නයක් නොමැතිව අපට නිතිපතා

නපුරු සතා

අසන්නට ඉඩ ලැබුණේ, සතියේ දිනවල සවස හයමාරට ප්‍රචාරය වෙන ළමා වැඩසටහන්, සතියකට වරක් ප්‍රචාරය වුණු මුවන්පැලැස්ස ගුවන් විදුලි නාට්‍යය සහ මසකට වරක් ප්‍රචාරය වුණු මාසික රැතුම වැඩ සටහනයි. වෙළඳ සේවයේ ප්‍රචාරය වුණු වෙනත් විවිධ වැඩසටහන් අපට අනන්තව ලැබුණේ කලාතුරකිනි. ඊයද, රාත්‍රී නමය දක්වා පමණි. ඒ තාත්තා නින්දට යන වේලාවයි. සති අන්තයේ තත්වය මෙයට වඩා හොඳ වූයේ ඉතා සුළුවෙනි. අපට වෙළඳ සේවයේ ප්‍රචාරය වූ ගීත ඇතුළත් වැඩසටහන් අසන්නට ඉඩ ලැබුණි.

මේ කාලයේ අප සියලු දෙනාගේම සිත් ගත් එක් වැඩසටහනක් වූයේ විසි පණා තරංගයි. මෙහි මතකයට අනුව එකල ගුවන් විදුලියේ නම් දැරූ පුද්ගලයින් කිහිප දෙනෙකු මේ ම සහභාගිත්වය ඇතුළු වේ. එවිට, ජයවර්ධන මෙහෙයවූ වැඩසටහනක එක් කොටසක් ලෙස මෙය මුලින්ම ප්‍රචාරය වුණි.

මේ තරංගය පැවැත්වුණේ මෙසේය. තරංගය මෙහෙයවන්නා යම් කිසි දෙයක් ගැන සිතා ඒ පිලිබඳව මුලික ඉතිහාසය ලබා දේ. තරංගකරුවන් කළ යුත්තේ ඒ කුමක්දැයි කියා ප්‍රශ්න විස්සක උපරිමයක් අසමින් විසඳීමයි. මේ ප්‍රශ්න ලෙස කුමක් ඇසුවද පිලිතුරු දිය හැක්කේ "මව්" හෝ "නෑ" හෝ ලෙසින් පමණි. එමගින් අදාල නොවන පිලිතුරු කාණ්ඩ අතර දමා ක්‍රම ක්‍රමයෙන් නිවර්දි පිලිතුරු වෙත අභිසරණය කිරීමට ප්‍රශ්න අසන්නන්ට හැකිය.

පවුලේ සැමට සහභාගී වී සතුටු විය හැකි මේ තරංගයේ නිරතවීම ඒ දිනවල අම්මා, බාල සොහොයුරන් දෙදෙනා සහ මගේ ප්‍රියතම විනෝදයයක් විය.

එක් දිනක් අප මේ තරංගයේ නිරතව සිටියදී මගේ බාල සොහොයුරා හේ වාරය උදවිය. "නපුරු සතෙක්" ඔහු තම මුලික ඉතිහාස දුන්නේය. විසි පණා ඇරඹිණි.

"නයා, කොට්ටා, සිංහයා, වලගා, ගෝනුස්සා ..." අපි මුලින්ම එක දිනට නපුරු සතන් හේ නම් කියා වාර පහක් නැතිකර ගත්තෙමු. නිවර්ද ක්‍රමවේදය මතකයට ආවේ ඉන් පසුවය. "නොබිබීමද ඉන්නේ?" "මව්, හයයි!" "කැපේ සතෙක්ද?" "නෑ, හතයි!" "ගෙවෙල්වල ඉන්න සතෙක්ද?" "මව්, අටයි!" "පුසා?" "නෑ, හමයියි!" දැන් අපට අර නපුරු සතෙක් යැයි මුලින්ම ලැබුණු ඉතිහාස මතක නැත. "බිල්ලෝ? හාවා? ලේනා?" "නෑ, දහයි. එකොළහයි, දෙළහයි!" විසි පණාවලින් තව අපට ඉතිරිව ඇත්තේ

රජයේ සේවයේ ආරච්චි

අටක් පමණි. හොඳ වේලාවට එකෙනෙහි ම මගේ නිතට ආවේ අප මුලින්ම ඇසිය යුතුව තිබුණු ප්‍රශ්නයකි.

"කකුල් ගතරද?" "නෑ! දැන් ඔබ්බ ප්‍රශ්න දහතුනක් ඉවරයි. තව හතයි ඉතුරු." මල්ලිට ජයග්‍රහණයේ උණුසුම දැනෙන්නට පටන් ගෙන ඇත. තත්වය හයාහකය. මම කල්පනා කරන්නට පටන් ගනිමි.

"ගෙදර ඉන්නා කකුල් දෙකේ නපුරු සතෙක්?" "අහ, අවතාරයකි!" "නෑ, වැරදියි, දහතරයි." "යකා, ගුහයා, පෙරේතයා, රාජසායා ..." මම දිනටම මේ නපුරු සතා නිවර්දිව නම් කිරීමට ගත් කළෙමි.

අවසානවට ඒ සියලුම වැරදි පිලිතුරු විය. අන්තිමේදී තවත් වාර තුනක් ඉතිරිව තිබියදී මුළු දිය යුතු ගැලපෙන පිලිතුරක් නොමැති හෙයින් අපි නිරෑන්තර වීමු. විසි පණා තරංගයෙන් මල්ලි දිගුවිය.

"මොකක්ද උත්තරෝ?" අපේ ඊලත ප්‍රශ්නය වූයේ එයයි. "උත්තරේ තාත්තා!" මල්ලි කීවේය.

නිවස තුල කෑ ගසා දුටු පණිමින් සෙල්ලම් කරන්නට, වේලාවක් අවේලාවක් නොබලා ටේඩියෝව අසන්නට, උරුංග බාන්නට ඉඩ හොඳි අපව පාලනය කරන්නට නීති දැමූ, ඇතැම් වේලාවට අපට දැඩුවම පවා කළ අපේ ආදර්ශීය තාත්තාව, මල්ලි ට පෙනී ඇත්තේ නපුරු සතෙකු සේ ය!

EDWARD THEOPHILUS WANIGASEKERA, HEAD OF TVET, THE UNIVERSITY OF GOROKA, PNG

In spite of many criticisms against the advices of the World Bank on economic management of developing and emerging countries, the comments of Mrs Sri Mulyani Indrawati, the managing director of the World Bank made on Sri Lanka's economy seem to be quite significant and the government of Sri Lanka needs to listen to such comments. After ending civil war in the country Sri Lanka has been gained remarkable dividends in various sectors of the economy. There is a visible economic progress in Sri Lanka although the desire of wonder of Asian so far not been achieved. The sectors of the economy that dividends are gaining obviously subject to external socks because when international economy is in a good shape, Sri Lanka's tourism and building sectors are probably boosted and these two sectors growth has a positive relationship with the world's economic growth and the government needs to aware of that. Sri Lanka has no control over external socks; therefore, it requires focusing on the strategies that would minimize the adverse impact of external socks concentrating on a strong macroeconomic stability in the country and if any external socks come near future how to deal with them. The dividends of Tourism and Building industry could be minimized to some extent by manipulated external socks of international politics too.

Sri Lanka still has many serious barriers to sustainable economic growth and macro-economic stability, which is related to gov-

ernment spending, is worthwhile subject that the government essentially requires to concentrate on, if we are talking about external socks. External socks hit hard to economy in short term. Unemployment, high interest, less savings, increasing trade deficit, increase in borrowings, and decline in rupee value are some of adverse effect of external socks

Economic advisors to Sri Lanka's government always express that the budget deficit is in a manageable level, however, practically it cannot be seen that the government economic policy is in a position or has been taking effective measures to control budget deficit. According to economic philosophy of Sri Lanka's government, it has not been able to get away from old school ideology on the economic management. Since 1956

political changes, Sri Lankan administrators' mentality invaded by misguided economic policies against the market economic system. That is why Bandaranaike regime cancelled the Four Year Development Program in 1954 and Replaced by the Ten Economic Plan with vicious ideology and depending on inward looking import substitution strategies. When a government is achieved political control over the country, it should concentrate on economic freedom and control measures to maintain and advancement of confidence of investors. The becoming economic operator by the government is an old school philosophy of Bandaranaike regime and the modernity of government economic management should be based on market economic strategies and making right policies playing regulatory role while pushing the economic operations to capable private investors. The old economic philosophy leads to fiscal imbal-

ance increasing government spending for a long time. The current reality in Sri Lanka contradicts with economic advisers view that manageable level of budget deficit.

The statistics of Central Bank of Sri Lanka indicates that the budget deficit in 2011 was US \$ 3.47 billion (Rs 468865 Millions) and foreign debts US \$ 17.25 billion and domestic debts US \$ 38.02 billion and total indebtedness is US \$ 55.27 billion (Rs 5133365 Millions). The total revenue of the government in 2011 was US \$ 311 million, which consists of US \$ 266.7 million tax revenue and the balance from other sources. The expenditure of US \$ 1.146 billion consists of maintaining government sector and provincial government. When compared to public revenue foreign and domestic debts are very high. Therefore, government economic advisors views are quite misleading. When looking at the government revenue and expenditure structure, it is clear that the government policy needs to address increasing revenue and reduction in expenditure. In a country where 20 million of population, government annual revenue of US \$ 311 million is a shameful to show the world and it should be at least US \$ 2.0 billion. In Australia a small financial organization has